

Over cliëntondersteuning bij het Jongerenloket

Van David Boone, Stichting MEE

De jongeren die ik spreek op het Jongerenloket zijn veelal jongeren die zijn afgehaakt op school, al enige tijd thuis of al tevergeefs meerdere trajecten hebben doorlopen met als doel ze aan het werk te helpen. Mijn insteek op dat moment is om hen te helpen ontdekken en vertellen (aan de instanties) welk vervolg het meest duurzaam is. Dit doe ik door het verkrijgen van goede en duidelijk beeldvorming. Daarmee wordt voorkomen dat te snel opnieuw een traject ingezet wordt waarvan niet goed zeker is of deze zal slagen. Samen kijken we naar verleden, heden en toekomst en proberen zo snel mogelijk bestaande informatie boven tafel te krijgen. We vragen dan bijvoorbeeld het oude schooldossier op om te weten hoe het met een stage is verlopen of wat de adviezen waren van de docenten. Als er te weinig informatie voorhanden is kunnen we ook inzetten op bijvoorbeeld afname van een IQ bepaling. Mogelijk zijn er vragen of problemen die nu aangepakt moeten worden om de situatie stabiel te krijgen. We gaan dan samen aan de slag om de met de uitkeringsaanvraag of maken een begin bij het in kaart brengen van de schulden en het betrekken van het eigen netwerk of aanmelding bij een wijkteam. Ondertussen heb ik overleg met en adviseer ik de Jongerencoach over waar zij of hij rekening mee moet houden om het traject zo goed mogelijk te doorlopen.

Door deze integrale uitvraag en ondersteuning, kan er een levensbeeld plan worden gemaakt en kan waar nodig de betrokken ondersteuning goed worden gefaseerd en op elkaar afgestemd. Altijd vanuit de vraag van de cliënt en met respect voor zijn beperking. De volgende casus is een voorbeeld van een veel voorkomende praktijksituatie.

Aanmelding Casus John Kramer (uiteraard is dit niet zijn echte naam)

John Kramer wordt door een jongerencoach aangemeld. In de aanmelding wordt benoemd dat hij vanaf 2013 af en aan een bijstandsuitkering ontvangt en sinds november 2014 onder behandeling staat bij jeugdpsychiatrie voor angsten. Volgens de jongerencoach is hij welwillend, wil graag aan de slag en verricht momenteel vrijwilligerswerk. John is in het bezit van een MBO-2 diploma en was al gestart met een MBO-3 opleiding. Hij heeft echter weer een terugval gehad welke zich regelmatig voor lijken te doen. Hierdoor heeft hij zijn opleiding voortijdig af moeten breken. Ik wordt door de jongerencoach gevraagd om John uit te nodigen voor een gesprek om de mogelijkheid voor een aanvraag beoordeling arbeidsvermogen / UWV te bespreken.

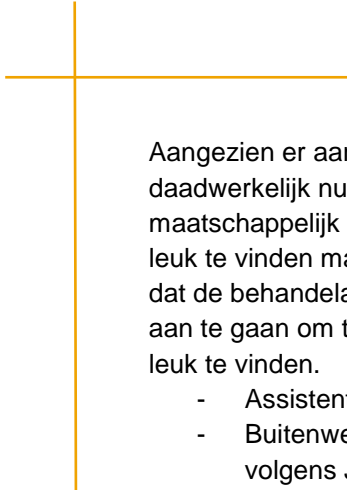
Integrale uitvraag en plan

De heer John Kramer is verschenen op het MEE Spreekuur. We hebben afgesproken om eerst de gegevens rondom beeldvorming te verzamelen en daarmee in een vervolgspraak een beoordeling arbeidsvermogen aan te vragen bij het UWV. Voor de beeldvorming geeft de heer Kramer akkoord om de gegevens op te vragen bij de behandelende instantie.

Uit de rapportage blijkt dat John bekend is met angststoornissen vanaf zijn 14^e levensjaar. Dit komt met name omdat hij ernstig gepest is. Hij is hierdoor erg onzeker en snel angstig in sociale situaties.

John deed tot een half jaar geleden vrijwilligerswerk. Hij vond dit fijn omdat hij overdag een dagstructuur had en afleiding. Hij voelde zich hierdoor ook beter. De uitvalsbasis was een fietsenmakerij maar hij deed in opdracht ook andere klusjes. Zijn begeleider is echter ontslagen. Volgens John zit hij nu te wachten op een nieuwe begeleider en zou gebeld worden door de vrijwilligersorganisatie. Tot op heden heeft hij echter nog niets gehoord. John heeft soms slechte dagen door zijn stoornis. Hij kan dan afmelden om thuis te blijven omdat hij niet naar buiten durft. John heeft moeite met zijn concentratie.

Mogelijk is een garantiebaan het meest passend voor John. Na uitgelegd te hebben wat een garantiebaan is, zegt John hier mee aan de slag te willen. Scholing ziet hij niet meer als een optie.

Aangezien er aardig wat beperkingen spelen is het van belang nog te onderzoeken of hij hier ook daadwerkelijk nu ook klaar voor zou kunnen zijn. Het één en ander zal in overleg ook met de maatschappelijk werker en behandelaren worden besproken. John zelf zegt het vrijwilligerswerk leuk te vinden maar dat hij wel toe is aan een nieuwe stap. Het overleg na het gesprek levert op dat de behandelaar deze visie onderschrijft. Voor John is het juist goed om een nieuwe uitdaging aan te gaan om te leren zekerder van zichzelf te worden. John verteld een aantal vormen van werk leuk te vinden.

- Assistent-automonteur (lijkt hem leuk)
- Buitenwerk – bijvoorbeeld klussen in de buitenruimte of groenvoorziening (buiten is volgens John ook veiliger omdat hij dan weg kan lopen)

John blijkt betalingsachterstanden bij o.a. de zorgverzekeraar en de studiefinanciering te hebben. Ook voor zijn uitkering moet hij nog bankafschriften aanleveren.

Analyse

Algemeen

Een reguliere baan is niet vanzelfsprekend. De motivatie en wil is er, de zelfredzaamheid en stabiliteit om dit te realiseren is niet erg sterk. John heeft ondersteuning nodig bij het realiseren van duurzaam en passend werk. Vanuit de brede beeldvorming, blijkt de noodzaak om naast John te blijven staan en hem te ondersteunen, tot het moment dat er iemand betrokken is bij de uitvoer van de begeleiding zoals bijvoorbeeld een jobcoach en/of schuldhelp maatje, die John kan helpen deze aspecten in een praktijksituatie vorm te geven.

Passend werk

Van belang is dat hij in een werkomgeving met vaste collega's kan groeien in de relatie met hen. Het is per persoon/collega wisselend of John zich op zijn gemak voelt of niet. Ze moeten voor John betrouwbaar zijn. Om deze reden is het ook van belang dat het een werkomgeving betreft met niet teveel mensen of wisseling van personen. Een omgeving waar klanten binnen lopen, zoals een winkel, is ook niet aan te raden. De werkplek is bij voorkeur niet te ver van de woning van John. Hij is angstig in het openbaar vervoer en om deze reden moet de werkplek aan te fietsen zijn. Voor John is het van belang dat hij bevestiging ontvangt. De angst en zijn verleden hebben er voor gezorgd dat hij erg onzeker is. Bevestiging en complimenten zijn nodig voor John om door te kunnen blijven gaan.

Plan van aanpak.

Op basis van de brede uitvraag, worden acties en afspraken gemaakt.

- We gaan een beoordeling arbeidsvermogen aanvragen bij het UWV. Ik zal in contact met de jongerencoach, de behandelaren en maatschappelijk werker van de behandelende instantie achtergrondinformatie en bredere beeldvorming realiseren, zodat er een integraal en duidelijke beeldvorming aan het UWV kan worden gegeven t.b.v. oordeel garantiebaan. Ook wordt er diagnostische informatie opgevraagd of aangeleverd door John
- John neemt contact op met de vrijwilligersorganisatie waar hij actief was, om te vragen wanneer er contact wordt opgenomen.
- We besluiten om samen de schuldeisers aan te schrijven. John komt bij mij langs op kantoor om samen de bankafschriften uit te printen. Deze ondersteuning is er op gericht om stabiliteit in zijn situatie te waarborgen.

Integraal vervolg

Samen met John hebben we met de gegevens een complete situatieschets kunnen schrijven over de aspecten die van belang zijn voor het krijgen van arbeid. Deze situatieschets hebben we samen een aanvraag 'beoordeling arbeidsvermogen' naar het UWV verstuurd. De arbeidsdeskundige van het UWV heeft na een gesprek met John en overleg met mij een indicatie 'banenafpraak' afgegeven.

Samen met John heb ik besproken of hij op dit moment ook klaar voor is om aan de slag te gaan. John zelf zegt dat hij graag aan de slag wil en dat hij afgelopen week een afspraak heeft gehad met zijn behandelaar die aangeeft dat aan de slag gaan met werk ook een positieve werking zal hebben op zijn behandeling. Het advies aan de Jongerencoach is daarna gegeven om hem aan te melden voor team EXIT van de Gemeente voor verdere ondersteuning richting een garantiebaan. Dit team richt zich met name op mensen met een psychiatrische achtergrond en kunnen daarvoor extra aandacht hiervoor geven bij bemiddeling richting werk.

De grootte van het schuldenpakket blijkt na inventarisatie uiteindelijk niet al te groot waardoor een eenvoudige betalingsregeling afdoende is. Samen met John schrijven we een brief naar de schuldeisers met het voorstel dat zodra de uitkering is toegekend zij worden benaderd voor een betalingsvoorstel. Dit geeft John ook meer rust en hij zegt zich nu minder zorgen te maken.